

CONTEXT

UN GALLINER

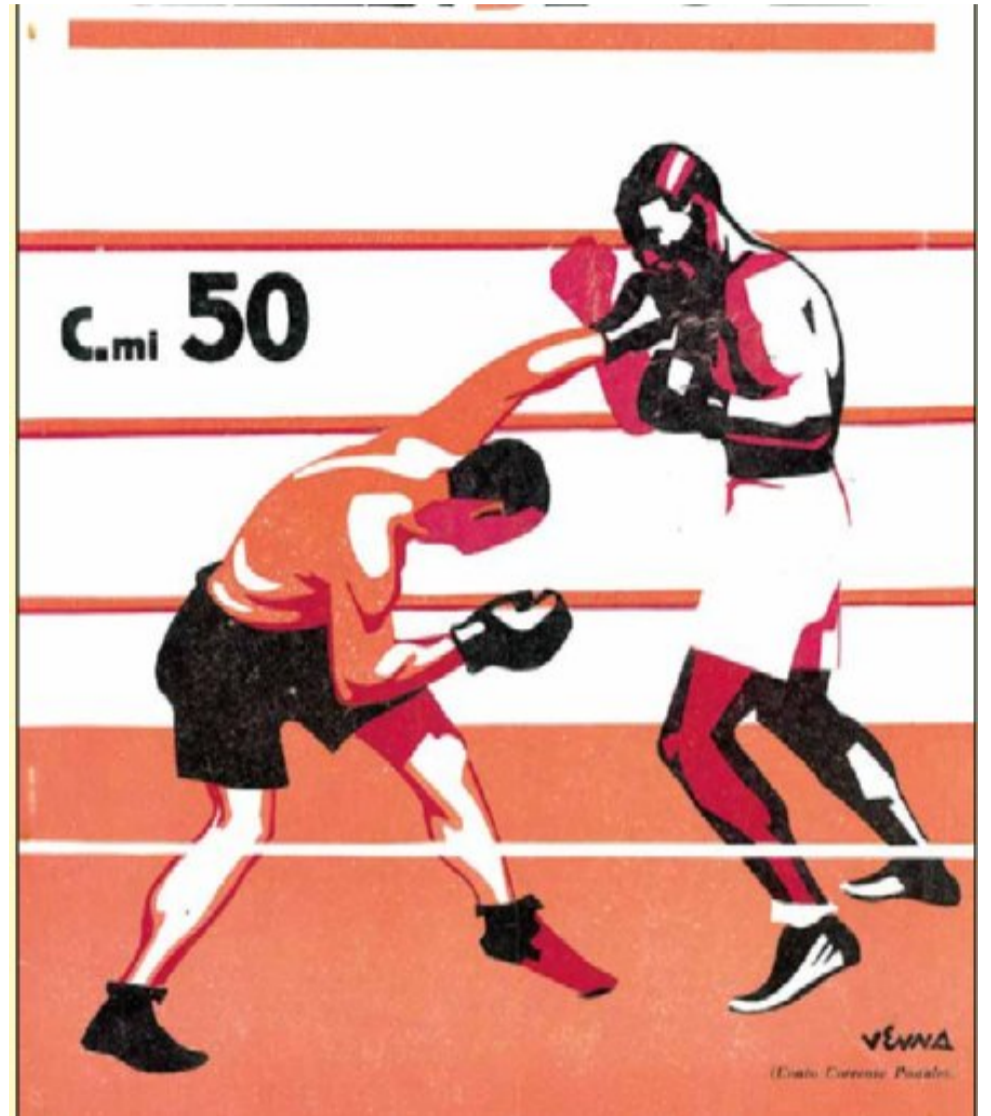
La Generalitat dona suport a l'amnistia concedida als policies

La Generalitat de Catalunya és com una granja de família rica on en prou feines mitja dotzena de gallines velles covenous de plàstic. La paràbola no és massa reeixida però el mateix passa amb la Generalitat, ja no hi ha qui l'entengui.

Quan la jurisprudència es pixa sobre les gallines, quan s'oposa per cop d'estat a l'alliberament dels independentistes, quan fins i tot el PP se li envermelleix la cara de vergonya veient la rebel·lió de les togues, la Generalitat és la primera Institució de totes les Espanyes que dona suport a la amnistia global atorgada a quaranta dels policies que van flagel·lar als ciutadans que anaven a votar. Eren independentistes, sí, però la seva arma era una papereta, no una puta porra antidisturbis.

Doncs la Generalitat contenta. Que sí, que sí, que la amnistia ha de ser per a tots, que cal oblidar i tornar al consens, que només faltaria. És tanta la seva pusil·lanimitat? O tot és estratègia?

Pel ciutadà que viu el dia a dia a Catalunya, es difícil creure en una Generalitat estratègica, més aviat la veu

gallina, però tot pot ser, a vegades els bojos fan bitlles. Posem-hi doncs fe i estudiem l'estratègia del corral abans no les fotin a l'olla. Podria ser —és un pensar— que la Generalitat, veient el caire una mica parcial que van agafant els jutges, volgués iniciar un apropament cap a la judicatura? Caldria per això que una de les gallines hagués aprofitat un permís per anar a Lourdes i en tornés il·luminat però qui diu que no ha passat? Fer-se amic de l'enemic sempre ha donat resultats però només una estona, just el que l'enemic necessita per acabar el seu projecte o el temps en que deixa de divertir-se amb la teva fragilitat. També és cert però que els jutges no van tan segurs com semblen, que borden molt però per qüestions d'edat els costa mossegar. Amenacen però també escolten a la dona que reclama les vacances de cada any. Potser sí que, en cas de trobar-se amb la benedicció de la Generalitat, la judicatura afluixi la pressió i deixi anar a algun polític de segona fila. Quin triomf no representaria pel galliner! I quina vergonya no representaria per Catalunya. Clar que la vergonya no té mercat dins la política.

